

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Sarev Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Sarev Ion Vasile, *născut la 28 iulie 1973, originar și domiciliat în s. Puhăceni, r-nul Anenii Noi.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.04.2014 – 17.02.2015;

Instanța de apel: 03.03.2015 – 03.04.2015;

Instanța de recurs: 16.12.2015 – 20.01.2016.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 17 februarie 2015, Sarev I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, prin concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită inculpatului Sarev I. a adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 11 iulie 2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și o lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că inculpatul Sarev I. la 01 decembrie 2013, aproximativ la orele 20:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se pe teritoriul satului Puhăceni din r-nul Anenii Noi, fără careva motive, încalcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vadită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, cu un ferestruu mecanic a tăiat ușa de la intrare a domiciliului său, după care a ieșit în stradă, unde cu ferestruul mecanic care funcționa amenința trecătorii cu cauzarea leziunilor corporale. Ulterior, apropiindu-se de Raru G., care mergea pe stradă, fără careva motive, cu ferestruul mecanic care funcționa i-a cauzat leziuni corporale sub formă de plagă ferestruită și două excoriații în regiune antebrațului drept, care conform

raportului de expertiză medico-legală nr. 494 din 18.12.2013 se califică ca vătămare corporală ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul și avocatul acestuia au atacat-o cu apel.

3.1. Avocatul Buga V. a atacat sentința primei instanțe cu apel, în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei nou hotărâri potrivit căreia inculpatul să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea cererii de apel declarate, apelantul a indicat că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea cu intenție, fapt care rezultă din declarațiile părții vătămate Raru G..

De asemenea, a invocat că probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția inculpatului Sarev I. în săvârșirea infracțiunii incriminate. Mai mult de atât, prima instanță a dat o apreciere greșită a probelor, din care motiv greșit a ajuns la concluzia de a-l condamna pe inculpat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fapt pentru care apelantul solicită reaprecierea probelor și achitarea acestuia.

3.2. Inculpatul Sarev I. în apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă sau cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În susținerea apelului, inculpatul a invocat că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 7 și 90 Cod penal, precum și de următoarele circumstanțe: este invalid de gradul II, are la întreținere 4 copii minori, ultimul avînd vîrsta de o lună și a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate.

La fel, inculpatul a mai invocat că nu a avut intenția de a provoca careva leziuni corporale părții vătămate, iar acțiunile sale nu erau conștiente, din cauza bolii de care suferă – epilepsia.

Prin urmare, a solicitat instanței de apel stabilirea unei pedepse mai blînde, luînd în considerație situația dificilă a familiei sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015 apelurile declarate de către inculpat și avocatul acestuia au fost respinse, iar sentința contestată a fost menținută fără modificări.

5. Astfel, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept reținută în sarcina inculpatului Sarev I. corect a fost încadrată juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, de către prima instanță.

Aceste împrejurări au fost stabilite corect reieșind din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Așadar, instanța de apel a indicat că, prin cumulul de probe acumulate se confirmă vinovăția inculpatului Sarev I. în comiterea infracțiunii imputate, în speță întrunindu-se elementele constitutive ale infracțiunii incriminate – evaluate prin prisma prevederilor art. 126 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic susținerile inculpatului precum că nu este vinovat, menționând că din punct de vedere penal aceasta nu se echivalează cu achitarea lui de comiterea infracțiunii imputate. Mai mult ca atât probele prezentate în sprijinul învinuirii, au fost apreciate corect și obiectiv de către prima instanță.

Referitor la pedeapsa stabilită instanța de apel a menționat că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, raportându-le la circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite, și prin urmare a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin aplicarea pedepsei privative de libertate.

Mai mult de atât, inculpatul a mai comis infracțiuni și nu a tras concluziile necesare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recursuri ordinare, prin care a solicitat casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursurilor, inculpatul indică aceleași motive, criticând hotărârile instanțelor de fond pe aceleași circumstanțe.

Astfel, menționează că vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște și el nu a avut intenția de a săvârși infracțiunea dată.

În pofida acestui fapt, instanțele de fond l-au condamnat dând o apreciere greșită a tuturor probele administrate și cercetate în cadrul examinării cauzei penale.

Respectiv, consideră că instanțele inferioare au încălcat prevederile art. 101 Cod de procedură penală prin modalitatea de apreciere a probelor.

7. Asupra recursurilor declarate de către inculpat, procurorul și partea vătămată au depus referințe.

7.1. Procurorul a solicitat declararea recursurilor, ca fiind inadmisibile, cu menținerea deciziei contestate.

7.2. Partea vătămată a solicitat admiterea recursului declarat de către inculpat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, decizia integrală a instanței de apel a fost pronunțată la 04 mai 2015 în prezența inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 138) și tot în aceeași zi inculpatul a primit copia deciziei contra semnătură (f.d. 144), ceea ce a constituit o posibilitate reală a inculpatului de a declara recurs ordinar, în termenul stabilit de lege.

În atare împrejurări, instanța de recurs constată că, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate integral la 04 mai 2015, expiră la 04 iunie 2015, iar aceasta fiind considerată ultima zi de declararea a recursului.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către inculpatul Sarev I., deoarece a declarat recursuri ordinare la 05 octombrie 2015 (f.d. 158), la 25 noiembrie 2015 (f.d. 162), la 26 noiembrie 2015 (f.d. 172), adică toate 3 recursuri au fost declarate cu mult timp peste termenul de 30 de zile de declarare a recursului ordinar.

În contextul dat, instanța de recurs consideră necesar de reținut că, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursurile declarate de către inculpatul Sarev I. sunt inadmisibile, deoarece sunt declarate peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul *Sarev Ion Vasile*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, în propria cauza penală, deoarece sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 18 februarie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru